

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ.

Τιμάται γρ. άργ. 2.

Τιμάται γρ. άργ. 2.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 29 Δεκεμβρίου 1891.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτική 'Επιθεώρησις.—Τὸ ἔτος τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ. — Ἡ πρώτη τοῦ ἔτους.— Αἱ ρωσικαὶ Μεγαλοπόλεις.— Κόδοιμοι δωτηρία (ποίημα).—Πρωτοχρονιά (ποίημα).—Ποικίλα.— Ὁ Πλάστης Προγόνων (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Νέον μετὰ μικρὸν ἀποσπᾶται φύλλον ἀπὸ τοῦ δένδρου τῆς ζωῆς, ὅπερ προστίθεται εἰς τὴν καθόλου ἱστορίαν τοῦ ἀνθρώπου. Ἐν μίᾳ καὶ τῇ αὐτῇ ὥρᾳ διπλῇ ἐπιτελεῖται πράξις, ἥτις τοσοῦτῳ μᾶλλον τὴν λύπην τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ὡς ἀνθους τοῦ ἀγροῦ ἐξανθοῦντος, κινεῖ, ὅσῳ ἀκατανόητον τὸ τῆς αἰωνιότητος διατελεῖ μυστήριον. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας λήγει τὸ 1891 καὶ ἀρχεται τὸ 1892, ὅπερ πάντες εὐχονται ὅπως μὴ φέρῃ τὸν χαρακτῆρα τοῦ λήγοντος. Τὸ 1891 δικαίως δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἔτος προκαλέσαν τὴν ἀγωνίαν καὶ τὸν φόβον οὐ μόνον τῶν διαφόρων τῆς Εὐρώπης λαῶν, συνεπείᾳ τῶν παρατεινομένων στρατιωτικῶν παρασκευῶν ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν βουλευτικῶν καὶ τῶν ἡγετῶν. Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ ἰανουαρίου διεδίδοδο φήμη, καθ' ἣν ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος, πτοούμενος τὴν κατὰ τῆς χώρας αὐτοῦ δυσμένειαν, ἐσκέψατο δῆθεν περὶ γενικοῦ ἀφοπλισμοῦ, καὶ οἱ τῆς Εὐρώπης διπλωματικοὶ κύκλοι ἐταστικὸν τὸ οὗς πρὸς τὸ Βερολίνον ἔτειναν ὅπως ἐξακριβώσωσιν ἐὰν ἀληθείας εἶχετο ἡ διάδοσις παρὰ τὴν διάψευσιν τοῦ **Ἐπιδήμιου Μηνύτορος** τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας. Μετὰ δύο ἐβδομάδας περίπου ὁ μέγας δούξ τῆς Αὐστρίας Φραγκίσκος Φερδινάνδος ἀπῆρχετο εἰς Πετρούπολιν, καὶ φόβος τοῖς ἐν Βερολίνῳ κατελάμβανεν ἐπὶ τε τῇ διαβεβαιώσει ὅτι ἡ Α. Υ. εἰδικὴν ἔχει παρὰ τῷ αὐτοκράτορι Ἀλεξάνδρῳ ἐντολὴν καὶ ἐπὶ ταῖς κρίσεσι τῶν κυριωτέρων τοῦ ρωσικοῦ καὶ αὐстроουγγρικοῦ τύπων ὁργάνων ὅτι ἡ κυβερνήσις τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ, ἀπαυδῆσασα ἐκ τῶν ἐπιβαλλομένων αὐτῇ δαπανῶν συνεπείᾳ τῆς μετὰ τῆς Γερμανίας συμμαχίας, κρείσσονα ἡγεῖται τὴν βελτίωσιν τῶν πρὸς τὴν Ρωσίαν σχέσεων καὶ τὴν ἀποσόβησιν οὕτω τοῦ κινδύνου ρήξεως πρὸς τὴν γείτονα ταύτην. Σὺν τῇ παρουσίᾳ τοῦ

ἀρχιδουκὸς ἐν τῇ ρωσικῇ πρωτεύουσῃ ἐπέρχεται ἡ τοῦ ὑπουργείου Κρίσπη παραίτησις, ὅπερ διεδέχετο τὸ τοῦ μαρκησίου Ρουδὶνῃ τῇ 26 ἰανουαρίου, καὶ τὸ γεγονός συνετάραττε τὰ κέντρα τῶν συμμάχων κρατῶν ἐπὶ τῷ φόβῳ μὴ ἡ τοῦ κ. Κρίσπη ἀποχώρησις ἀπὸ τῆς πολιτικῆς ἐν Ἰταλίᾳ σκηνῇς ἐπενέγκῃ ἀνατροπὴν τοῦ οἰκοδομήματος τῶν νέων Χεόπων καὶ ἀνατρέψῃ τὴν μετὰ τοσοῦτου μόχθου ἀνεγερθεῖσαν πυραμίδα, τὴν παραμένουσαν ἔτι παρὰ τὴν πτώσιν τοῦ τὰ θεμέλια αὐτῆς θέντος. Εὐτυχῶς τῇ 27 ἰανουαρίου ὁ νέος πρωθυπουργὸς τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου ἐκήρυττεν ἐν Μοντεσιτόριο καὶ ἔγραφε πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀντιπροσώπους τῶν βασιλείων ὅτι ἡ νέα κυβέρνησις ἐμμένει σταθερὰ εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν πολιτικὴν καὶ ἥκιστα διανοεῖται νὰ μεταβάλλῃ ἢ ἀλλοιῶσῃ τὰς ὑφισταμένας διεθνεῖς συνθήκας καὶ συμβάσεις, τὰς ἀποσκοποῦσας εἰς τὴν παράτασιν τοῦ συμμαχικοῦ ἔργου. Αἱ τοῦ μαρκησίου Ρουδὶνῃ δηλώσεις καθυσύχασαν ἀρκούντως τοὺς ἐν Βερολίνῳ καὶ Βιέννῃ, καὶ ὁ ἀρχιγερματεὺς τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας συνῆπτε τὰς πρώτας περὶ ἐμπορικῶν συνθηκῶν διαπραγματεύσεις, αἵτινες ἀπέληγον τῇ 21 ἀπριλίου εἰς τὴν ὑπογραφὴν τῶν σχετικῶν συμβολαίων. Ταῦτοχρόνως ἀνεκινεῖτο τὸ ζήτημα τῆς ἀνανεώσεως τῆς τριπλῆς συμμαχίας, ληγούσης τῷ 1892, καὶ τὴν 16 ἰουνίου παρετείνετο αὕτη ἐπὶ ἐξαετίαν. Τὸ πρᾶγμα ἔτι μᾶλλον καθυσύχασε τὸν γερμανὸν μονάρχην, ὅστις ἔχων ἐν τοῖς θυλακίοις αὐτοῦ τὸ σχετικὸν ἔγγραφον ἀπῆρχετο παρὰ τῇ μάμῃ αὐτοῦ εἰς Λονδίνον μετὰ δέκα ἡμέρας καὶ παρῆρχεν ἀφορμὴν εἰς πλείστας ὅσας φήμας περὶ προσχωρήσεως δῆθεν τῆς μεγάλης Βρετανίας εἰς τὴν τριπλὴν συμμαχίαν. Οἱ τοσοῦτο τῆς Ἀγγλίδος σφοδροὶ πολέμοι, οἱ τὴν ἔχθραν αὐτῶν κατὰ παντὸς ἀγγλικοῦ διατρανώσαντες ἐν τῇ ἀσθενείᾳ τοῦ ἀιμυνήστου Φρειδερίκου, οὗ τὴν θεραπείαν ἐνεπιστεύθη ἡ σύζυγος εἰς ἀγγλὸν λαρυγγολόγον, ἐπιλαθόμενοι πῶς τὸ κατὰ τῶν Σαξόνων μῖσος τῶν Τευτόνων, μυρίας ὅσας εἶχον καταβάλλει ἐπὶ τῇ ἐν Λονδίνῳ παρουσίᾳ τοῦ μονάρχου αὐτῶν προσπαθείας ὅπως συμπαρασύρῳσι καὶ τὴν Ἀγγλίαν εἰς τὸ συμμαχικὸν ἔργον. Ταῦτοχρόνως μοῖρα τοῦ γαλλικοῦ στόλου ὑπὸ τὸν ναύαρχον Ζερβαὶ ἀπέπλεεν ἐκ τῶν λιμῶν τῆς Γαλλίας καὶ τῇ 11 ἰουλίου κατέπλεεν εἰς Κρονστάδην, ὅπου οἱ γάλλοι ἀξιωματικοὶ θερμοτάτης ἐτύγνον δεξιώσεως καὶ ἐπαγιοῦτο ἡ γαλλορωσικὴ συμφωνία, ἥτις, ἐπὶ συμφερόντων πραγματικῶν βασιζομένη, πολλῷ στερεωτέρα τυγχάνει τῆς τριπλῆς συμμαχίας